

Twistighedsnævnet

K E N D E L S E

Afsagt af Twistighedsnævnet den 30. november 2017 i sag 18.2017

A
ved advokat Jesper Hollegaard, DOFK

mod

B
ved advokat Marianne Borker, Dansk Frisør- og Kosmetiker Forbund

I sagens behandling har som faste medlemmer af Twistighedsnævnet deltaget landsdommer Ida Skouvig (formand), advokat Ann Marie Jørgensen (DA) og advokat Pernille Leidersdorff-Ernst (LO). Endvidere har som særligt sagkyndige medlemmer deltaget konsulent Jesper Tollak, udpeget af DOFK, og jurist Rikke Røpke, udpeget af Dansk Frisør- og Kosmetiker Forbund.

Denne sag drejer sig om godtgørelse for ophævelse af uddannelsesaftalen.

A har ved sin faglige organisation, DOFK, ved klageskrift modtaget den 26. april 2017, indbragt sagen for Twistighedsnævnet med påstand om, at B til ham skal betale 6.031,88 kr. med procesrente fra sagens anlæg for uberettiget ophævelse af uddannelsesaftalen.

Påstanden svarer til 2 ugers elevløn.

Heroverfor har B nedlagt påstand om frifindelse.

B har endvidere i duplik af 2. november 2017 nedlagt selvstændig påstand om, at A skal betale 30.000 kr. til hende for mistet uddannelsesgode.

A har heroverfor nedlagt påstand om frifindelse.

Sagen har været behandlet mundtligt på et møde i Twistighedsnævnet den 8. november 2017.

Sagsfremstilling

Den kollektive overenskomst inden for uddannelsesområdet er Overenskomst 2014 mellem DOFK, Danmarks organisation for selvstændige frisører og kosmetikere, og Serviceforbundet, Landssammenslutningen Dansk Frisør & Kosmetiker Forbund.

Mellem B, født den 23. maj 1998, og indklagede, A, CVR nr. ..., blev der den 4. marts 2015 indgået en uddannelsesaftale, hvorefter B skulle uddannes som frisør med uddannelsesperiode fra den 4. marts 2015 til den 22. august 2018. Den 16. august 2016 sygemeldte B sig på grund af håndeksem. Af en lægeerklæring af 1. september 2016 fremgår, at hun fortsat var uarbejdsdygtig, og at uarbejdsdygtigheden forventedes at vare yderligere 4 uger, men at dette skøn var behæftet med betydelig usikkerhed.

Den 7. september 2016 mødte B op på Erhvervsskolen X for at gå til eksamen i engelsk. A, der var af den opfattelse, at B ikke kunne deltage i eksamen, når hun var sygemeldt, mødte også op på skolen. B's eksamen blev herefter ikke gennemført. I en mail af 8. september 2016 fra V3, Dansk Frisør og Kosmetiker Forbund, til uddannelseschef N1, Erhvervsskolen X, redegjorde V3 på baggrund af en telefonsamtale med N1 for den opfattelse, som hun havde fået ad forløbet den 7. september 2016 og bad N1 bekræfte denne forståelse. N1 meddelte ved mail af 12. september 2016, at hun ikke kunne erklære sig enig i brevets fulde ordlyd, men at hun ikke agtede at kommentere forløbet yderligere. Efterfølgende har vice- og uddannelsesdirektør N2, Erhvervsskolen X, kommenteret mailen. N2's bemærkninger, der er skrevet ind i mailen, er anført med kursiv. Af mailen fremgår bl.a. følgende:

"B blev ringet op den 6. september omkring kl. 16.00 af skolen, som oplyste B om, at hun kunne gå til eksamen i engelsk den 7. sept. 2016 uagtet, at hun er sygemeldt med håndeksem. Dette var bekræftet overfor skolen af ministeriet.

B blev dog frarådet at gå til eksamen, fordi hendes mester V1 havde meddelt skolen, at han ville forhindre B i at gå til eksamen ved at møde op på skolen og – at hun – hvis hun gennemførte eksamen, ville blive nødt til at gå med ham tilbage til hans salon. Det blev sagt fra skolen, at hvis hun gik til eksamen, ville dette kunne få "situationen til at eskalere" hvorfor man ville fraråde hende at møde op.

B blev ikke af skolen frarådet at møde op til eksamen men blev orienteret om, at V1 havde meddelt skolen, at han ville møde op. Det er korrekt, at skolen orienterede B om, at det var vores opfattelse, at der kunne ske en optrapning af den konflikt, der allerede på det tidspunkt verserede mellem elev og praktiksted. B blev orienteret om, at hun havde ret til at gennemføre den berammede eksamen men, at hun også kunne vælge at gå til eksamen på et senere tidspunkt, såfremt det var hendes ønske grundet situationen.

Dansk Frisør og Kosmetiker Forbund blev orienteret om situationen den 7. september kl. 9.00 af B som fortalte om skolens henvendelse.

Dansk Frisør og Kosmetiker Forbund/ V3 tog herefter kontakt til skolen/N1, hvorfra det blev gentaget, at det ville kunne få situationen til at "eskalere" hvis B ville til eksamen. V1 var allerede mødt på skolen kl. 9.45 da samtalen med skolen fandt sted, og telefonsamtalen efterlod yderligere indtryk af, at man ikke ville kunne garantere B's sikkerhed, hvis hun mødte op, underforstået at der lå en latent trussel om vold fra V1's side.

N1 bekræfter at have talt med V3 men understreger, at denne samtale fandt sted, før V1 var mødt op på skolens område. N1 har ikke opfattet situationen således, at der var fare for decideret vold, men har naturligvis overfor forbundet garanteret, at B var i sikkerhed på skolen.

Dansk Frisør og Kosmetiker Forbund spurgte til om B kunne forvente beskyttelse, når hun mødte op på skolen- hvilket blev besvaret bekræftende – idet svaret var, at der ville være flere tilstede.

B's eksamen var berammet til at begynde kl. 10.15, og da B mødte op, begyndte V1 at råbe højere og højere – mens skolen ved N1, N3 og N4 forsøgte at berolige ham. Dette lykkedes imidlertid ikke, hvorfor N1 besluttede at aflyse eksamen – idet hun samtidig sagde til B, at det var for B's skyld.

Dansk Frisør og Kosmetiker forbund tog telefonisk kontakt til skolen ca. kl. 11.15 og fik oplyst, at eksamen var aflyst af hensyn til B's sikkerhed.

N1 præciserede i telefonsamtalen, at det var hendes vurdering, at B ikke var i stand til at gennemføre eksamen og supplerede med, at det var hendes opfattelse, at situationen kunne have udviklet sig yderligere, såfremt eksamensafviklingen var blevet gennemtrumfet."

Af en sms, som B den 19. september 2016 kl. 19.27 skrev til "N5", fremgår følgende:

"V1 stalker mig...

Han står uden for lejligheden og kigger op på mig

Og han har seriøst stået der i nogen tid nu..."

Den 26. oktober 2016 ophævede B ensidigt uddannelsesaftalen. Om begrundelsen for ophævelsen er anført: "Grov chikane, stalking og trusler". Et mæglingsmøde mellem parterne den 18. januar 2017 førte ikke til en løsning af sagen, og sagen blev herefter indbragt for Tvistighedsnævnet af A.

I en erklæring af 2. november 2017 har N6, der er B's ægtefælle, oplyst, at han kan bekræfte, at V1 har befundet sig uden for deres lejlighed to gange efter den 7. september 2016, hvor han har holdt øje med dem. I erklæringen har N6 nærmere redegjort for episoderne, hvoraf den første episode ikke er tidsfæstet nærmere, mens den anden episode ifølge redegørelsen fandt sted, da de var i gang med at flytte ud.

Af en mailkorrespondance af 7. november 2017 mellem V1's datter, V2, og faglig konsulent N7, Y Kommune fremgår bl.a., at V2 skrev følgende til N7 efter at have modtaget en mail med ordlyden af sygedagpengelovens

§ 7:

"Tusind tak for hjælpen

Kan du skrive at der i der derfor ikke kan tages til kurser eksaminer eller lignende når man er sygemeldt?
For det er sådan den skal tolkes ikke? Det står der bare ikke direkte"

N7 svarede samme dag følgende:

"Hvis man gør det, er man ikke længere uarbejdsdygtig, men i stedet delvis uarbejdsdygtig."

Af en udateret og uunderskreven erklæring fra N8 fremgår, at hun kan bekræfte, at hun den 14. september 2016 talte med V1, da hun mødte ham ud for sin opgang.

Der er desuden fremlagt en række billeder af B's hænder.

Retsgrundlaget

Af erhvervsuddannelseslovens § 61 fremgår følgende:

"Misligholder en af parterne i uddannelsesaftalen væsentligt sine forpligtelser, kan den anden part hæve.

Stk. 2. Hvis en væsentlig forudsætning for aftaleindgåelsen viser sig at være urigtig eller senere brister, kan parten hæve aftalen.

Stk. 3. Ophævelse efter stk. 1 eller stk. 2 skal ske inden for 1 måned efter, at den hævende part har fået kendskab til eller ved anvendelse af almindelig agtpågivenhed burde have fået kendskab til den omstændighed, som begrundet ophævelsen."

Forklaringer

V1 har forklaret bl.a., at han har drevet virksomhed som frisør i 40 år, og at han i alle årene har haft elever. Han havde et godt forhold til B, bl.a. havde han kort før B's sygemelding været med til hendes bryllup, hvor han holdt tale. Hun boede desuden til leje i en lejlighed, som han ejede. Han var godt tilfreds med B's arbejde, og hun var vellidt blandt kunderne.

B sygemeldte sig som følge af håndeksem, mens han var på ferie, og det var ikke ham, der spurgte hende, om hun kunne udføre andet arbejde, fx tage telefonen. Da han modtog lægeerklæringen, ringede han med det samme til skolen og oplyste, at B ikke kunne deltage i eksamen den 7. september 2016 på grund af sygdom. Efterfølgende hørte han fra en af de ansatte, at B alligevel ville gå til eksamen. Han ønskede ikke, at hun gik til eksamen, når hun var sygemeldt, fordi det kunne have betydning for hans mulighed for sygedagpengerefusion. Han kontaktede derfor på ny skolen telefonisk og fik herved oplyst, at skolen havde kontaktet Undervisningsministeriet, der havde sagt god for, at B gik til eksamen.

Han mødte op på skolen den 7. september 2016, og det førte til, at B blev sendt hjem uden at gå til eksamen. Han spurgte hende, hvem der havde givet hende lov til at gå til eksamen. B svarede, at hun havde fået lov til at gå til eksamen af fagforeningen, skolen og sygedagpengekontoret. Han orienterede hende om, at han af kommunen havde fået oplyst, at hun måtte anses for raskmeldt, hvis hun gik til eksamen, og at hun i så fald skulle møde på arbejde bagefter. Han orienterede hende også om, at hun kunne komme til sygeeksamen, og at det ikke ville have indflydelse på hendes mulighed for at aflægges svendeprøven i 2018, hvis hun udskød sin eksamen. Det var ikke hans opfattelse, at der var nogen konflikt mellem ham og B, men han var utilfreds med, at hun ikke kunne møde på arbejde, hvis hun kunne gå til eksamen. Han opfattede det sådan, at det var skole og fagforeningen, der var årsag til problemerne. Når han mødte op på skolen, skyldtes det, at han var bange for at miste retten til sygedagpengerefusion, og at han var bange for at blive beskyldt for ulovligheder i den anledning. Han havde forinden forgæves forsøgt at træffe B på telefon.

B var sygemeldt frem til den 24. oktober 2016, hvor hun skulle starte på skoleophold. Han kontaktede derfor skolen og oplyste, at B ikke kunne deltage i skoleforløbet, idet hun som følge af sin sygemelding ikke havde fået det nødvendige faglige udbytte af sin praktikperiode hos ham. Skolen gav ham besked om, at B kunne starte på skoleopholdet, hvis hun på det tidspunkt var raskmeldt. Hendes ægtefælle afleverede samme dag en raskmelding. Senere samme dag gav skolen B besked om, at hun ikke kunne deltage i skoleopholdet, men i stedet måtte møde op i praktikvirksomheden for at få de nødvendige faglige forudsætninger for skoleopholdet. B mødte ikke op i hans virksomhed, men sygemeldte sig på ny. Efter et par dage hævdede hun uddannelsesaftalen.

Han kan ikke genkende de episoder, som er beskrevet i erklæringen fra B's ægtefælle eller i sms'en fra B til N5, og han har ikke på nogen måde stalket B. Han boede imidlertid ganske tæt på den lejlighed, som B havde lejet af ham, og han gik dagligt tur i området med sin hund. Han kan derfor godt have passeret hendes

lejlighed, og han har bl.a. ved en lejlighed talt med N8, der boede tæt på B's bopæl.

De beskyldninger, der er blevet rettet i mod ham, har påvirket ham meget, og han har som følge heraf været indlagt på sygehuset i 10 dage.

B har bl.a. forklaret, at hun nu er raskmeldt, og at hun går på HF med henblik på at læse videre til ergoterapeut.

Hun var til at begynde med glad for at være i praktik hos V1. Hun lærte meget og var glad for sine kolleger. Hun oplevede dog, at V1 ikke altid talte pænt til hende, og mens hun var på det første skoleophold, ringede han til hende og sagde, at han ville smide hende ud, fordi hun stolede for meget på sine lærere. Da hun sygemeldte sig, havde hun som følge af allergi væskende blære på hænderne, og huden faldt af. Det var så voldsomt, at hun ikke kunne have en indkøbspose i hånden. Hun talte i første omgang med V1's assistent, N9, om sin sygemelding, og det var N9, der spurgte, om hun havde mulighed for at hjælpe med andre ting. V1 var ikke vild med, at hun sygemeldte sig, og sagde, at han ikke kunne se nogen grund til det. Selvom hun var sygemeldt, mødte hun op til et personalemøde den 17. august 2015. V1 var uforstående over for sygemeldingen og gav under personalemødet udtryk for, at hun godt kunne tage telefonen, feje og lægge håndklæder sammen. Da hun afviste den mulighed, blev V1 vred, og stemningen blev meget dårlig. Der var ingen, der sagde til hende, at hun ikke måtte møde op til personalemødet, når hun var sygemeldt.

Inden hun skulle til mundtlig eksamen i engelsk, blev hun ringet op af N1 fra erhvervsskolen, der sagde, at hun godt måtte gå til eksamen, men at skolen var blevet orienteret om, at V1 ville møde op for at tage hende med til salonen. Hun var også blevet orienteret af fagforeningen derom. Hun var automatisk blevet meldt til eksamen af skolen, som godt var klar over, at hun var sygemeldt. Hun havde, inden hun mødte op på skolen, ringet til sygedagpengekontoret i Y Kommune, der havde sagt, at de ikke så noget problem i, at hun gik til en mundtlig eksamen, når hun var sygemeldt på grund af håndeksem, og at det ikke havde betydning for sygedagpengerefusionen til V1.

Da hun den 7. september 2016 skulle til eksamen, mødte V1 op på skolen. V1 kom ind til hende, mens hun sad i forberedelsesrummet. Han var sur over, at hun var mødt op, og han sagde til hende, at hun skulle melde fra til eksamen på grund af sygdom. Det afviste hun, fordi hun havde fået at vide, at det var hendes sidste chance for at gå op til den pågældende eksamen, da der var tale om en sygeeksamen, og da studieordningen blev ændret, så eksamen ikke ville blive udbudt mere. V1 ville have, at hun gik med ham tilbage til salonen. Der kom tre ledere fra skolen til stede, og de prøvede at tale med V1. En af dem sagde bl.a. til V1: "Se hendes hænder, det fungerer ikke." Det udviklede sig derefter til en diskussion, som endte med, at N1 sagde, at eksamen blev aflyst af hensyn til hendes sikkerhed. Det var en meget ubehagelig oplevelse, og hun var bange under episoden. Da eksamen var blevet aflyst, faldt V1 ned. Efter episoden talte hun med fagforeningen, fordi hun ikke vidste, hvad hun skulle gøre, men det var ikke på det tidspunkt på tale at hæve uddannelsesaftalen.

Efterfølgende bemærkede hun ved to lejligheder, nok den 19. og den 30. september 2016, at V1 stod uden for hendes lejlighed og spejdede op mod hendes vinduer. Hun havde aldrig set ham ved sin bopæl før. Den sidste episode, fandt sted på et tidspunkt, hvor hun var i gang med at fraflytte lejligheden. Hun fraflytte-

de lejligheden, fordi hun efter episoden den 19. september 2016 syntes, at det var ubehageligt at bo i lejligheden, som V1 som udlejer havde nøgle til.

Det er korrekt, at hun den 24. oktober 2016 fik at vide af skolen, at hun ikke kunne deltage i undervisningen som følge af, at hun ikke havde deltaget i praktikforløbet på grund af sygdom.

Den 26. oktober 2016 ophævede hun uddannelsesaftalen. Begrundelsen for ophævelsen henviser til alle de episoder, der havde været. Hun henviste ikke til sin allergi som begrundelse for ophævelsen, fordi hun på det tidspunkt ikke var endeligt udredt. Hun fratrådte sin stilling den 31. oktober 2016. Hun indgik med virkning fra den 1. november 2016 en ny uddannelsesaftale. Hun mente, at hun godt kunne fortsætte som frisørrelev i en anden virksomhed, fordi der blev taget større hensyn til hendes allergi, blandt andet i form af udsugning og anvendelse af handsker. Denne uddannelsesaftale blev senere bragt til ophør ved gensidig aftale som følge af hendes allergi.

V1 har i anledning af den forklaring, som B har afgivet, supplerende forklaret bl.a., at han var meget rolig den 7. september 2016, da han talte med B på skolen. Derefter kom der imidlertid nogen fra skolen, der overfaldt ham. Da B i den forbindelse begyndte at græde, sagde han, at han ikke forstod, at skolen ville lade hende gå til eksamen i den tilstand, og eksamen blev derefter aflyst. Det er således ikke rigtigt, at eksamen blev aflyst af hensyn til B's sikkerhed, og han føler sig uretmæssigt anklaget for vold.

V2 har bl.a. forklaret, at hun er datter af V1, og at hun er ansat i A dels som frisør, dels til at varetage administrative opgaver. Hun havde et godt indtryk af B, som var meget vellidt af både kunder og ansatte. Hun tog i forbindelse med B's sygemelding kontakt til Y Kommune for at få afklaret, om B havde mulighed for at gå til eksamen. Hos Y Kommune fik hun oplyst, at der ikke stod noget i B's journal om, at hun havde fået tilladelse til at gå til eksamen. Hun kunne dog ikke få en udskrift af journalen, fordi den indeholdt personfølsomme oplysninger. Hun henvendte sig også til Undervisningsministeriet og til Beskæftigelsesministeriet, som henviste hende til kommunen. Hun konkluderede på baggrund heraf, at det ikke var rigtigt, at skolen havde fået tilladelse fra Undervisningsministeriet til at lade B gå til eksamen. Da hun i forbindelse med sagen i Tvistighedsnævnet ville skaffe skriftlig dokumentation for disse oplysninger, var der kommet en ny sagsbehandler i kommunen, N7, som sendte mailen af 7. november 2017.

V3 har forklaret bl.a., at hun er ansat som juridisk konsulent hos Dansk Frisør- og Kosmetiker Forbund, og at det var hende, der havde kontakten til B. B kontaktede hende første gang efter personalemødet den 17. august 2016, idet B var usikker på, om hun havde pligt til at møde på arbejde, når hun var sygemeldt på grund af håndeksem. Vidnet orienterede i den forbindelse B om, at hun ikke havde pligt til at møde på arbejde, og at hun heller ikke havde pligt til at deltage i personalemøder. Omkring den 7. september 2016 blev hun igen kontaktet af B, denne gang om B's mulighed for at gå til eksamen. Skolen bekræftede, at B havde ret til at gå til eksamen, men frarådede hende at gøre det, fordi det kunne få situationen til at eskalere. Vidnet kontaktede efterfølgende skolen og fik i den forbindelse oplyst, at eksamen var aflyst af hensyn til B, fordi der var opstået en meget ophidset situation, da B's læremester var dukket op for at forhindre, at hun gik til eksamen. Hun udarbejdede mailen af 8. september 2016 for at have dokumentation for forløbet i tilfælde af en senere tvist. Når hun i mailen skrev "latent trussel om vold", skyldtes det, at hun gennem telefonsamtalen med skolen havde fornemmet, at det var situationen. Det var ikke på tale at ophæve uddannelsesaftalen på grund af dette forløb. B kontaktede hende efterfølgende, fordi læremesteren havde stået uden for hendes

lejlighed og kigget ind på hende i ca. 10 minutter. Denne episode fandt sted omkring den 17.- 18. september 2016.

Procedure

A har til støtte for sine påstande navnlig anført, at han ikke under personalemødet har bedt B om at arbejde, og at personalemødet i øvrigt forløb stille og roligt. Episoden den 7. september 2016 indebar ikke, at der forelå en væsentlig misligholdelse, der kunne begrunde, at B ophævede uddannelsesaftalen. Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at det var uberettiget, at skolen havde givet B tilsagn om, at hun kunne gå til eksamen, selv om hun var sygemeldt. Det var derfor fuldt ud berettiget, at han mødte op på skolen til eksamen for at sikre, at der ikke skete en fejl, der kunne have betydning for hans mulighed for at få refusion af sygedagpengene, og der er intet grundlag for at antage, at han opførte sig truende. Under alle omstændigheder havde B den 26. oktober 2016 fortabt retten til at hæve på baggrund af forhold den 17. august og 7. september 2016, jf. herved erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 3.

B har ikke bevist, at der forelå stalking. V1 havde sin daglige gang i kvarteret, hvor B boede, fordi han selv boede i nærheden, og B har måske set ham, når han har gået med sin hund eller talt med N8. Under alle omstændigheder indebærer 2 episoder ikke, at der foreligger stalking, ligesom betingelserne for ophævelse i erhvervsuddannelseslovens § 61 ikke er opfyldt.

Da B ikke har været berettiget til at hæve uddannelsesaftalen, skal hun i overensstemmelse med Tvistighedsnævnets praksis betale en godtgørelse til ham på en halv månedsløn.

B har til støtte for sine påstande navnlig anført, at det efter bevisførelsen må lægges til grund, at hun under personalemødet den 17. august 2016 blev bedt om at arbejde, selv om hun var sygemeldt, og at hun i den forbindelse blev overfuset. Endvidere må det lægges til grund, at V1 optrådte truende og aggressivt på skolen den 7. september 2016 og i hvert fald udviste en uacceptabel adfærd. Det må desuden lægges til grund, at tiltalte som forklaret af B to gange opholdt sig uden for hendes bopæl i længere tid og stirrede ind gennem vinduerne. Selv om det ikke måtte kunne betegnes som stalking, er det under alle omstændigheder en uacceptabel adfærd fra en arbejdsgivers side, som gjorde hende utryk ved at møde på arbejde. V1's handlinger gav hver for sig grundlag for en ophævelse, men må også bedømmes som et samlet forløb. Uddannelsesaftalen blev hævet mindre end 1 måned efter den seneste episode, som fandt sted den 30. september 2016, og erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 3, var derfor ikke til hinder for ophævelsen. Hun har derfor krav på en godtgørelse for mistet uddannelsesgode på 30.000 kr. Under alle omstændigheder skal hun frindes for A's krav om godtgørelse.

B har ikke under mødet i Tvistighedsnævnet fastholdt det synspunkt, der er anført i svarskriftet, om, at det var berettiget at ophæve uddannelsesaftalen på grund af bristende forudsætninger som følge af hendes allergi.

Tvistighedsnævnets begrundelse og resultat

Efter bevisførelsen kan det lægges til grund, at V1 den 7. september 2016 mødte op på erhvervsskolen for at forhindre, at B gennemførte en mundtlig eksamen i engelsk, som skolen med kendskab til V1's synspunkter havde besluttet at gennemføre. Det kan endvidere lægges til grund, at skolen som følge af hans adfærd

skønnede, at det var nødvendigt at aflyse eksamen, og at B var tydeligt berørt af situationen.

En sådan adfærd fra en arbejdsgivers side ligger klart uden for det, som en elev skal acceptere som led i sin uddannelsesaftale. Episoden gav derfor B ret til at ophæve uddannelsesaftalen, og A er som følge heraf ikke berettiget til godtgørelse i anledning af B's ophævelse af uddannelsesaftalen. B frifindes derfor for påstanden herom.

B hævdede ikke uddannelsesaftalen i umiddelbar forlængelse af episoden, jf. herved erhvervsuddannelseslovens § 61, stk. 3, men hævdede først uddannelsesaftalen med virkning fra den 31. oktober 2016. Herefter, og da B heller ikke reagerede over for V1 i umiddelbar forlængelse af de episoder den 14. og den 30. september 2016, som hun har forklaret om, men tværtimod først hævdede uddannelsesaftalen på et tidspunkt, hvor det må antages, at hun havde sikkerhed for, at hun kunne fortsætte sin uddannelse i en anden praktikvirksomhed, ligesom det også indledningsvist under sagens behandling i Tvistighedsnævnet er gjort gældende af B, at ophævelsen havde sammenhæng med hendes allergi, finder Tvistighedsnævnet ikke, at hun har krav på godtgørelse i anledning af sin ophævelse af uddannelsesaftalen. Tvistighedsnævnet bemærker herved også, at B's krav om godtgørelse i anledning af ophævelsen først blev fremsat 1 år efter ophævelsen, og først efter at A havde fremsat påstand om godtgørelse.

Begge parter frifindes derfor for påstandene om betaling af godtgørelse til den anden part.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

T h i b e s t e m m e s:

Begge parter frifindes for den anden parts påstand om betaling af en godtgørelse.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

Denne kendelse kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Tvistighedsnævnet om at blive orienteret.